

ՕՐԱԳԻՐ ՉՄԻՒՌՆԻԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԵՐԵՎԱՆԻ ՉՄԻՒՌՆԻԱ ԴԱՐԱՆ 3 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1873 ԹԻՒ 974

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Գաղղիոյ մէջ միտաբանական կուսակցութիւնը որ յաղթանակ տանելու մեծապէս յոյսեր ունէր, ազգին բարոյական ազդեցութեանը դէմ զննելով իւր նպատակը փոխեց, այսինքն թագաւորական վերանորոգութիւնը թող տալով առայժմ, Մաք—Մաքսի մարաշխատին նախագահական իշխանութիւնը մինչև տարտաքին երկարաձգելու կաշխատի, և ըստ երևմանց պիտի յաջողի իւր այս աշխատութեան մէջ։

Սակայն միտաբանական այս յաջողւն յոյսը այնքան մեծ էր և Շանայի դուքսը Գաղղիոյ թագաւորական ամբողջ վերանորոգութեան վերայ այնքան մեծ վստահութիւն ունէր, որ փութացաւ իբրեւ թագաւոր Գաղղիոյ, ծանուցանել իտալիոյ և Գերմանիոյ կառավարութեան թէ իւր նախագահի ամբողջ բազմութիւնը ամենին փոփոխութիւն մի ընելու ձեռք պիտի չզարնէ, այլ ընդհակառակն պիտի ընդունի և հաստատուն պիտի պահէ Եւրոպիոյ իրաց այժմեան կացութիւնը։

Ելեմտից տեսուչ մօսիւ Մայն պաշտօնէին յայտարարին համեմատ Գաղղիոյ 1874ին պիւտլէն 2523 միլիոն ֆրանքի պիտի հասնի։ Այս գումարին պակասը պիտի հոգացուի առժամանակեայ նոր արոյ միջոցաւ, և զանազան պաշտօնաբանաց ծախքը նուազեցնելով և այս կերպիւ 1874ին պիւտլէն պակսը ընդունելէ ետեւ, եկամտից գումարէն 16 միլիոն ֆրանք պիտի աւելնայ ըստ վերոյիշեալ յայտառումը։

Եւրոպիոյ գլխաւոր մայրաքաղաքաց մէջ ինչպէս նաեւ Ամերիկայի մէջ առեւտրական և դրամական տաղնապը վերջին տասնամեակի ծանրացած է։ Այս պատճառաւ, միտաբանաց դրամը երթալով հազուադէպ կը լինի և շատ կը փնտռուի։ Անգղիոյ Պանքան իրմէ հետզհետէ խնդրուած պատրաստ դրամաց գումարը նուազեցնելու

նպատակաւ, դրամագէղին գինը հարկւրին 8ի, 9ի և մինչև 10ի բարձրացոյց։

Յայտնի է թէ անցեալներն Գերմանիոյ կայսրը Ս. Պապին մէկ նամակին պատասխանելով ըստած էր թէ՝ «մեծապէս կը խաղիք կարծելով թէ Գերմանիոյ կղերին դէմ իմ կառավարութեան բռնած ընթացքը՝ առանց իմ գիտութեան և հաւանութեանն է։ Բնութիւն Սահմանադրութեան համեմատ՝ այդ բանն անկարելի է։ Վասն զի վարչական օրէնքն և կարգադրութիւնքն՝ ի Բնութիւն, կարծես թէ թագաւորական յատուկ հաւանութեանն»։ Յաւելցուցած էր նաեւ թէ օրինազանց եկեղեցականք պիտի պատժուին միշտ ըստ արամադրութեանց հաստատեալ օրինաց։

Անգղիոյ լրագիրք երկար խորհրդածութիւններ կընեն յիշեալ ազդու պատասխանին վերայ։ Գոր դուրսութեամբ յառաջ կը բերեն։ Լոնտօնի թափաչ օրագիրք կրտէ թէ Անգղիոյն Հոմի առջև, գրեթէ միևնոյն կացութեան մէջ կը գտնուի որպէս Գերմանիան։ Վասնզի պապական կառավարութիւնն, կը յաւելու նա, կը դաշնակցի Անգղիոյ խռովաբէր ամեն անձանց հետ, հետեւաբար պապութիւնը հասարակաց խնամին է։ որոյ դէմ Եւրոպիոյ բոլոր տէրութիւնք կը պարտաւորին դաշնակցութիւն հաստատել մէջերին։ Միևնոյն գաղափարներով կը գրեն Գերմանիոյ և Աւստրիոյ լրագիրքներն։

Անգղիոյ թագուհին գալ տարւոյն Յունուար ամսոյն մէջ ի Բէքէրսպուրկ պիտի գտնուի։ ուր իւր երկրորդ սրգւոյն էտրմուրկի գլխոյն ընդդատեր Չարլին ամուսնութեան հանգէսն նոյն ամսոյն մէջ փառաւորապէս պիտի կատարուի։ Այս հարսնական շքեղ հանդիսին ներկայ պիտի գտնուին նաեւ Գերմանիոյ թագաւորական իշխանն և իշխանուհին, որ վերջիվերջ թագուհւոյն գումարն է։

Ռուսիոյ դեսպան ի Կ. Պօլսի վեմաւ ինչնաթիւն զօրապետն և իւր տիկինն դեսպանուհին, որք պատիւ ունեցան հրաւիրուելու յօգոստա-

փառ Չարլէն, ինչ ժամանակին ի Բէքէրսպուրկ պիտի երթան՝ կայսերական գերդաստանին այս ընտանեկան ուրախութեանը մասնակից լինելու։

Սպանիոյ կացութիւնն ամենեւին չբարեկեցաւ։ Ընդհակառակն համազգային արիւնահեղ պատերազմը կը շարունակուի և Քարոլոսանք՝ այսինքն ապստամբները միշտ տէր են զանազան նահանգաց։ Գոր հասարակապետական կառավարութիւնը չկրցաւ ցարդ իւր իշխանութեան ներքեւ առնուլ։ Կարթագինէի ապստամբական խռովութիւնը տակաւին չըսպուեցաւ։

Եւրոպիոյ մեծ տէրութիւնքն, ինչպէս յայտնի է, սիրալիր յարաբերութեամբ կապուած են իրարու հետ և ընդհանուր խաղաղութիւնը ապահովուած կը ըլլի։ այսու ամենայնիւ զինուորական և պաշտպանողական պատրաստութիւնքն անդադար կը շարունակուին։ Գերմանիան, Գաղղիան, իտալիան, Ռուսիան, Աւստրիան, ինչպէս նաեւ ուրիշ տէրութիւններն գրեթէ ամենքն ալ, կը պատրաստուին իբր թէ ընդհանուր պատերազմի մը հրատարակութեան նախընթաց օրն լինէր։ Իրաց այս վիճակը որ տէրութեանց իրարու վերայ վստահութիւն չունենալուն անփոփոխ ապացոյցն է, իրաց այս վիճակն, կրտէք, յոյժ ցաւալի է ժողովրդոց համար որոյ վերայ կը ծանրանան բոլոր ծախքն յիշեալ զինուորական պատրաստութեանց։

Եթէ ի խաղաղութեան ապրիլ կուգեա, պատրաստ եղիւ միշտ ի պատերազմ, կրտէ լատինական առաջն. ուստի Եւրոպիոյ մեծ տէրութիւնքն ևս իրարու նայելով, ամենքն ալ այս դրութեան հետեւ իլ ապահով համարեցան։ որ սպառազինեալ խաղաղութիւն ըսել է։

Հեռագիրը կը ծանուցանէ թէ Մաք—Մաքսն մարաշխատին նախագահական իշխանութեան մինչև 10 տարի երկարաձգելը ընդունուեցաւ։ Գաղղիոյ երեսփոխանական ժողովէն։

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՔ

ՄՐՄՈՒՆՉ ՄՐԱՏԱՅ ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՂԻՆ

- Ես ո՛ր իցեմ՝ չուտաւանս, խաւարչտին ի բանտի,
- Զուրկ ի փառաց ի սիրեկաց չիւժիմ ի տար աշխարհի։
- Ես կարի քաջ, ահա՛ զվրթ ես լուծանեմ զշարիաց,
- Զոր հասուցի անմաւթեամբ իմոց թշուառ հայրենեաց։
- Զայս ազգ առնէր ինչ յարածամ նաեւ պատգամ տէրութին,
- Զոր ինչ չափեա քո ընկերին, քեզ չափեցի զլսովին։
- Ո՛հ, երկուցեալ ի հրգեհ՝ Սարակինոս գազանաց,
- Ըզհամագլխի իմ՝ մառնեցի պատերազ խաբեալ ի փառաց։
- Սպարապետս աղգին Հայոց ի բանտ կապանս արգ անկաց,
- Մինչ խորհէի թագաւորել ես ի վերայ հայկազանց։
- Ես առաջնորդ գտայ չարեաց, որով եղծաւ Հայաստան,
- Ուստի զարդիս ըստ արժանեաց կրեմ՝ տանջանս դաւաճութեան։
- Գեր քան Վասակ և Մհերոսն եղէ մատնիչ հայրենեաց,
- Հատի զարե իմ համագեաց, կալայ զիշխանս հայկազանց։
- Վտարանդի ամի ընդիս առ թագաւորն բռնաւոր,
- Զի յուսայի ի արիւտուր առնուլ պարզեւ երկրաւոր։
- Ահա՛ ընծայ ինձ արժանի, յոտս իմ չղթայ արկանեն,
- Բանագաւտեն թողուլ զՔրիստոս, պաշտօն տանել Մահմետին։
- Այլ քու՛ յինչն չթողում զըյոս, չհրթում զհետ օտարի,
- Մեռայց քարոյիս ես ի վերայ իմ օրինաց հայրենի։
- Ընկալ զիմ ուստ սրբանուէր իմ անձկալի Հայաստան,
- Մեռցի Սմբատ խոտովանող, այլ գու կեցցես յաւիտեան։

Ի Դեմի, 11 Օգոստոսի 1873 Աշակերտ երրորդ դասարանի
ազգային հոգեւոր զարոյցին Հայոց Ղարաբաղու՝
Արշակ Շիրեանց։

ԻՄ ՕՐՈՐՈՑ

- Զի երբեմն, այլ եմ զարդիս, ծնայ մանուկ հոլանի,
- Ինչանձարուես ես պատեցայ, զթով անայ մայրենի։
- Յարերալէ ստեանց իմ մօր ես ծծեցի քաղցր ըզիւթ։
- Ծնողական սուրբ համբուրիւ միշտ գգուեցայ խանդակաթ։
- Մինչ ես մանուկ յօրօրոցի, մայր առ ընթեր իմ բաղմէր,
- Ի լսելիս իւր որդեկին զօրօր օրօր նուագէր։
- Եկ բուն անոյզ զուարթարար, սփոփեմ զանմեղ իմ մանկիկ,
- Զաջօր նորին փութա՛ շնչեա՛ դքս սողոյս քաղցրասիւք։
- Ես ննջէի մայր իմ արթուն զիւրն օրօր դեղդեղէր,
- Ես ի յերկնից զերկայնութիւն ամայ որդւոյն աղիւթէր։
- Ընդ լալ անմեղ իւր հրեշտակին նորա աղիկ գալարէր,
- Եւ կաթողին գորովաբար դարձեալ զօրօր յօրինէր։
- Ո՛հ զինչ յայնժամ հրճուանք ի դէմ իմոց խաղալը ծնողաց,
- Յորժամ զգնայս ոտից իմոց տեսանէին աչք ի բանց։
- Թողով բարբառ իմ մանկական մինչ լսէին խայտային,
- Մայրիկ, հայրիկ, քաղցրիկ անուանք ի բերանոյ հնչէին։
- Այսպէս խնդայ և այգեպտն մինչ նորատունկն ցլուի,
- Զոր ժաղան ձեռք իւր տնկեաց սնոյց ի ծոց պարտիղի։
- Անցին գինեւ, ամբ մանկութեան, մօր յայնժամ յայս դարոց,
- Ծծել զկաթէն մտաւոր յայս հոգեւոր օրօրոց,
- Փոխան ծնողաց զաշխատասէր դաստիարակս գտի նոր,
- Որ յարածամ հնչեն յունկն իմ զուսման քայքայիկն զօրօր,
- Լուայ զանուն սուրբ կրօնիս, ուսայ զանուն Հայութեան,
- Արդ պապալեմ, արդ թողովեմ զիմ ցանկալի Հայաստան,

Ի Դեմի, 11 Օգոստոսի 1873։ Աշակերտ երրորդ դասարանի
ազգային հոգեւոր զարոյցին Հայոց Ղարաբաղու,
Սամիսն Սարգսեանց։

Փառաւոր հացկերոյք մի Օսեանի մէջ,
ի պատիւ վսեմափայլ Իկնարիւմ զօրապետին:

Վերջին անգամ Իկնարիւմը ի Կ. Պոլիս վերա-
դառնալու համար՝ վսեմա . Իկնարիւմ զօրապետը Օսե-
անցէն անցնելուն, նոյն քաղաքին հասարակութեան
կողմանէ մեծ ու փառաւոր հաղթանակով մի տրուեցաւ ի
պատիւ Նորին Վսեմութեան:

Այս բարեօգտէ հաղթանակ, Կ. Պոլիս Ռուսիոյ զե-
պանն առաջին առաջադիմութիւնն ընկելով ըմպել ի կեն-
դանութիւն օգոստոսի մէջ Վսեմութեան Վսեմութեան Վսեմութեան:

«Ռուսիոյ մէջ զոգնելու ու նուիրական սովորութիւն մի
եղան է սկսել ամեն բարի գործ՝ մաղթանք և աղօթիւք
առ Ստուած, նմանապէս ամեն հաղթանակի և անու-
թանութեան մէջ գլխի խմել առաջադիմել վսեմ կենաց
առաջադիմութիւն փնտրելուն մերոյ: Եւ ճշմարտութեամբ
քանչև Ռուս ուրիշ որո՞ւ կենդանութեան համար կը-
նարանաւորի բարեօգնութիւնն ընել և առաջին գլխին
ըմպել էմէ ոչ վսեմ կենաց Չարին, աղաւթին գեր-
կաց, նոր կենաց երջանիկ ճանապարհ բացողին վսեմ
Ռուս ժողովրդոյ: Ստուգել՝ պատմութիւնն փառաւոր
տոգիր կրպարատեմ մեր օգոստոս. Ինքնակալին հա-
մար, աղաւթիւն պարգեւունցի գիւղականաց, ինչեւ
վարժութիւն շնորհողին քաղաքաց, հասարակութեանց
և զիջողին, հիմնադրողին անաշտ փառաւորանաւորան
ներ որք իրաւունք կը հատուցանեն ամենուն՝ շուտով և
հրապարակաւ: զՌուսիան երկաթ ուղիներով ծածկողին
որք Վնչկին մեր երկրին տկարութիւնը՝ այսինքն զվեժ
տարածութիւնը՝ զօրացումներով զիւրին հաղորդակ-
ցութեամբ՝ մեր մեծ կոյսերով կան ընդարձակ նահանգ-
ները: Վսեմ կենաց վեհապետին՝ որ զօրաւոր մղո մն
տուաւ արուեստից և ինքնավարչութեան ժողովրդեան,
որ զարաւային ծով մեր վարդապետաց Ռուսիոյ՝ ա-
ռանց արիւնհակութեան, բացաւ մեր վսեմապետութե-
ան ամեն զԶինատան և զԿերպարան Ս. Ս. և
տաննապետեց զզօրութիւնն մեր՝ խաղաղութեամբ,
արդարութեամբ և մեծազոր քաղաքականութեամբ:
Ռուսի իւրաքանչիւր գերազանց և իւրաքանչիւր ճշ-
մարիտ դուռնի հայրենաց՝ կրպարատեմ ի խորաց
սրտէ աղաղակել, «Կենցիկ՝ ի բազում ամա կայսրն՝ հան-
դերձ իւր օգոստ. գերազանցանաւ, և ի բարօրութեան
և յարաւորութեան յարաւորեցան միշտ»:

Այս բարեօգնութիւնն ետէ, որուն ամենայն ջեր-
մանադութեամբ մանակից եղան բոլոր սեղանակիցք,
Ռուսիոյ աղօթիցն երգը երգուեցաւ ի գլխուորական
նուագածուաց խմբին:

Իկնարիւմ զօրապետն ետք՝ Օսեանի քաղաքա-
պետ մեծաշուք Նովոսելի աստեան առաջադիմելով գի-
նի խմել ի կենդանութիւն Ն. Վ. Վսեմութեան, յառաջ
բերաւ զգոյնի յատկութիւնները Ռուսիոյ զեպանին
Կ. Պոլիս, և անոր մատուցած ծառայութիւններն թի-
աւ կայսերական Աթոռն և թի՛ առ Ռուսիոյ երկրին .
նմանապէս յառաջ բերաւ Նորին Վսեմութեան բարեյա-
ջող յարաւոր ջանքը, որով կարող եղաւ զարգայնել և
հաստատուն պահել զբարեկամական յարաբերութիւն-
ներն երկու դրաշխ տէրութեանց մէջ:

Օսեանի քաղաքապետին զրուցածներուն պատառ-
խանելով, Իկնարիւմ զօրապետն հետեւեալ քաղաքացին
զեղեցիկ տառնախօսութիւնն բրաւ, զոր ի յոնարէնէ
թարգմանելով կը հրատարակեմք, մեր ընթերցողաց
ծանր ու չափութիւնը հրաւիրելով անոր վերայ:

«Թոյլ տուք ինձ, տեալք, ի պատասխանի ինձ հա-
մար այս զրուցածներուն, քանի մը անկիւղ բառեր
արտասանել իմ խորին շնորհակալութիւնս յայտնելու
համար վսեմ պատուոյն որ կը մատուցուի ինձ:

«Վերջին երկրորդ անգամն է որ կը պատուէ զիս Օսե-
ան իւր հիւրընկալութեամբը. առաջին անգամ յամին
1869ին, երբ ձեր քաղաքին անցայ ի Բելգրադիկ եր-
թաւու համար, և այսօր յայտնեմ իմ բարեհաճեցայք
պատուել զիս ձեր մարդասէր հրաւիրանքը: Վերջին
յիշուի ժամուց հետ հասած լինելով աստ, վաղը ծառայ
կեղծմ ի Կ. Պոլիս երթալու առ ի շարունակել զառ-
տն իմ, զոր ինք տարիէ աւելի է, ի գործ կը ընեն ըստ
կառաց կայսրէ: Բոլորով արիւն երախտագէտ եմ՝ ձեզ
վսեմ բարի համարանք որով կը պատուէք զիս. սակայ-
ն և չեմ կրնար ունենալ զանախտութիւնն իմ՝ անձին
յատկայնելու զայդ պատիւ: Գուք ի մի ժողովեալ հա-
ձեցայք ձեր համակրական զգայմունքը յայտնել վսեմ
բարձր, անշահասէր և մեծազոր քաղաքականութեան
կայսր մերոյ, որոյ փառանորդի պարտը կը կատարեմ
ի Կ. Պոլիս, միանգամայն բարեհաճեցայք ձեր գովու-
թիւնը մատուցանել ինձ վսեմ բարեհաճանք ջանքը և
հաստատամտութեամբ ի գործ դնելուս զպատուիրանս,
որք որո՞ւա՞նք են ինձ յօգոստոսի մարտին:

«Նորին Վեհափառութեան իմ վերայ ունեցած մեծա-
զին վստառութիւնն և ջերմանդ հաւանութիւնն ու
համակրութիւնն քաղաքակցաց՝ լուսաղոյն վարձատրու-
թիւնն է կառավարութեան պաշտօնէի մը, որ շատ տա-
րի ի վեր շարունակաբար կը վարէ զբազմաշխատ և ինչ
ինչ տեսութեամբ զպակբախտ պաշտօնն Ռուսիոյ զե-
պանի ի Կ. Պոլիս: Եւ ուրիշ որո՞ւ վերայ կրնայ նա
յեւուլ, եթէ ոչ իւր քաղաքակցաց վերայ: Որչափ

ուրեմն անոր պիտի լինի նորա պաշտօնն եթէ նոյն խի-
քաղաքակցիւր իւր գործակից լինելով նորա բնական հա-
կաւորակցը, ի միասին քարկոծէին զնա: Անուշա-
տեմար, ի է որ զո՞հ ընէ զամենայն ընդհանրապէս Ռուսի-
զեպանն Կ. Պոլիս. ուր բազմաթիւ են իւրաքանչիւր
կառակ օգուտներ: Քաղաքականութիւնն՝ առաջին տե-
սութեամբ, պարզ բան մի կերելի, և այս պատճառաւ
հասարակութիւնը զիւրին կը կարծէ զործարդել զայն
ըստ փափաքանաց: Սակայն մարդկային գիտութեանց
ուրիշ որ է է ճիշդ մի առաւելագոյն զատաբնութեանց
կենդանակալ չէ՞ որպիսի է քաղաքականութիւնն: Եւ այս
բանը փառաւոր է կճոտ և բազմաշխիթ խնդրոյ, Ա-
րեւելի վերաբերելոյ: Քաղաքականութեան մէջ ոչ
համարձակութիւն կը պահանջուի է ոչ բորբոքումն, այլ
ընդհանրական ուշադրութիւն տաանց կրկից և ճիշտ ծա-
նօթութիւն իրաց և տեղական օգտից, որք յԱրեւել մե-
ծապէս հակասական են և իրարամարտ:

«Ուրիշ որ է է երկրի համար այնչափ սխալ գտա-
վարներ և այնչափ նախապաշարումներ տիրած չեն որ-
չափ Թուրքիոյ համար, և մասնաւորապէս ի Կ. Պոլիս
տեղի ունեցած խնդրոյ համար: Վարձնական կենցաղա-
վարութեան ծանօթ իւրաքանչիւր անձն՝ գիտէ թէ ա-
մենադիւրին բան է կրկնել զսովորական տոտոյտանները,
բայց միանգամայն չկայ ուրիշ դժուարագոյն բան ի մա-
քառել ընդդէմ նախապաշարումնց, ծածկելոյ ի խորս
նոյն ասացումոց, որք ըստ մեծի մասին ի շարամուտ-
թիւնն հարեալ են և կը կրկնուին ի աղիտութեան:

«Վերջին երկրորդներուն մէջ արդէն սկսան ինքու-
զինաւ տպաւորութիւնն ի մասին կարծեցեալ ներդրու-
թեանց Ռուսիոյ՝ Արեւելքի մէջ և արդարաւորեալ զիս
զապաշար, բարձր և անշահասէր քաղաքականութիւնը
Չարին: Այս արդիւնքը՝ Նորին կայսերական Վեհա-
փառութեան խոհական ընթացքին պատուէն է: Բայց և
այնպէս տակաւին այսօր օտար լրագրաց մէջ կը տես-
նուին յօդուածներ, որք ըստ հաճոյս կը նկարագրեն
Ռուսիոյ զեպանին իւրաքանչիւր քայլը Արեւելքի գոր-
ծոյ մէջ. ինչպէս՝ օրինակի համար, Ռուսիոյ կարծեցե-
ալ փառաւոր յատկազօններն Սնատուրի մէջ և
մասնաւորապէս զվերանորոգութիւնն հոշակաւոր գա-
ղաւթաբայ վսեմ հանրապետութեան, զորս շարամիտ
անձինք կը տարածեն ամեն կերպ տեսութեամբ՝ խորա-
զանելով զյայտին ճշմարտութիւնն, որ կապացուցանէ
այս ամեն մեղադրանաց անձինք լինելը: Բայց յիշեալ
շարամիտ անձինքն ամենին հոգ չեն տանիր ուղիղ քա-
նին և արդարութեան վերայ: Մեր հակառակորդները
չեն գաղաղիւր ի կրկնել՝ զիստութեամբ կամ անգիտու-

ԱՌՈՒԱԿ ԱՅԴԻՈՅ ՄԵՐՈՅ

Կայ անդրադիմ իմ հայրենի հանգիւր. տո խ վայրիկ մի,
Ափուք աշա քիւղ ծաղկածին, քիւղ մարդ աշա՞ զուարճալի:
Աստ մրդաբեր քիւղ ծառաստան, ոգիւղալից բարոնակ,
Բեզ կարօտին, քեւ ուռղին ո՞վ հեղտանա՞ իմ վտակ:
Կայ մի՞ վտիմար, աշա թռչունք գրեւ ճարտին անդադար,
Ահա հոգմիկ քիւղ քաղաքաշունչ, աստ սիւղ հնչէ զոգնարար:
Ողջագործ քիւղ քաղաքաշունչ, աստ սիւղ հնչէ զոգնարար:
Աստ յարաժամ նստեալ սոխակ զիւրն գիւղեղէ զայլայլիկ:
Խաչինք գաղմիք գրեւ կայտուն մային հանին քաղաքաշունչ,
Այլուսն այգուն և յերկից քիւղ ի համայն տան հորդան:
Ափուք քային անձին ծաղկամբ յար փողփողին վառ ի վառ,
Եւ ծառայութեան լայնապարսկ քիւղ քաղաքաշունչ աստին պար:
Բոցածաճանչ լոյս արեգին ի քիւղ լոյս ի տունջեան,
Մահիկ լուսինն արծաթափայլ ի քիւղ լոյս գիւղեղէ:
Զի՞նչ քաղաքաշունչ քան զայս տեղի, զիս նստեալ զաղաքաշունչ,
Եւ ընդ կարկաչ քային քաղաքիկ երգ յօրինեմ անձկայրեաց:
Այնպիսի ջուր քո վճիռ զտալ բուժէ՞ ծարաւուս,
Մէն մի ալիք քո անապաղ պատանեկիւն են խորախոյս:
«Չկարեմ, տա՛ն, զիս անուշ յոյժով անձկով ինձ միան,
Ծաղիկը յարօտս ինեւ փիթիւն և արմուր բաղմունք:
Ինեւ մայրիկ վերահարանան, հասի սոխիկուն ծածանի,
Ինեւ տնին թու փիւ և անտառ բնութիւն խոյսոյ և բերկրի:
Ես մայրաբար նոյ իրեմ վկայիմ բուսոց պտղից և ծառոց,
Զորս և թողում զեղեր իմով ի յիշատակ փառաւորոց:
Փութամ ապա ես ընդ գետոց համայն ծովուն տալ խորոց,
Դա՞մ անապաղ յետ ընթացից հանգիստ տանու մօրն յիմ՝ ծոց:
Ուտի մանկունք, սերունդք Հայկոյ յինչն տանու զօրինակ,
Փութացարո՞ք հանդիսանալ բարեաց զործովք նահատակ:
Ստալ և ձեր անցնին առաւր բնդ աղաւթն կենաց աշխարհի,
Եւ խոնարհեալ ի ձերութիւն հանգիլք ի ծոց ի չիրմի:
Թա՛ղք աղգի և հայրենեաց զանա՞հ անուն յիշատակ,
Զի յետ կելց յաստի կենացս յերկինս կալձիք ըզրտակ:

Ի Դեռի, 11 Օգոստոս 1873:

Աշակերտ երկ որդ զասարանի
աղաղային զարոյցին Հայոց Ղարաբաղու,
Յովաննէս տէր Մարտիրոսեանց:

Ի ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԿԵՆԱՐԱՐ ՓՐԿԶԻՆ ՄԵՐՈՅ ՅԻՍՈՒՄԻ

Ի գիւղերի յերկնից յերկիր Զուարթունն անմահ սառանքի,
Եւ հանդարտիկ զերթս յօրինեալ նա քաղաքաշունչ զեղեղէր:
Նշող նորա մեր աշխարհին նոր հիւսարանչ լոյս ծագէր,
Մինչ նաղ ի ձեւ գնացիւք հետոց առ մեզ եկեալ հասանքի:
Ծուք զիտակին յոյժ գեղապանք, ժպիտ յերեսս նաղելի,
Յոյժ տարազմ ի մաշայրուց, զող լուսալիւր նոր արփի:
Զարմանալան նոր նուագօրն այս երկնաւոր քաղաքաշունչ,
Մեզ աւետիս տայր ի բարձանց մեզ յարուցիւն և նոր կեանք:
—Սա է չիրմին Աստուած որդւոյն, յորում՝ մարմինն սրբասուն,
Ամիտիեայն. չէ՞ աստ զարդիւս, յարեաւ չնչն լոյս արփոյն,
Սա զերանան ձեզ գերեզմ յիշխանութեանց զփոխոյն,
Էջ ի յերկիր այս մաշայրուց զոյսոյն զուարթնոյն:
Սա հրաշայտ ի յաշխարհի Աստուածային իւր գործովք,
Սա լոյս կուրաց, զնայք կաղաց, բիւլի խեղաց անգամովք:
Ա՛յդ աւետ՝ անհոտութեան զու աղերախտ հրէկոյ,
Չոնձ ալեցին սմո հաւատ, չորհաց չեղեն մասնակից:
Ս. և կալեալ զնա մատենային ի ձեռս անմիտ դատողաց,
Սպանին զճէրն վիկնաստուն ի փայտ մաշուն տանջանաց:
Մարմին նորա աստ հանդուցաւ ի նորափոր ի չիրմիս,
Պաշտպանոր զու չաղեալ եղաւ ի մէջ պարտիկիս:
Այլ յոյժ առաւ ձեզ տեսալ նոր ատրիւղի իմ բերան,
Փառօք յարեալ Աստուածային մահուն զաստ յաղթական:
Յարեալ Աստուած և ընդ նմին յարեալ և աղգ մարդկային,
Իւր ի նորոց ամենեկուն կեանս շնորհաց երկնային:
Քանիք մահուն ի գոտն ժանեաց նա զերկրածինս աղաւթաց,
Տիեզերաց նա համբէն անմահութիւն ընձեռեաց:
Ուտի և գուք մի՞ յապաղիւրօքնեղ զՓրկիչն աշխարհին,
Ընդ Զուարթունն երկրապետ անձառ որդւոյն միանին:
Զայս բարաւանալ սրբաց յիմ երս ընդ օդ ճարտեալ ընդ վերին,
Եղեւ անտես յաշայ մարդկան, ետես ի յամպ ինչ խորին:
Մեր անհապիշ զհիտ նորա սրանչապար գլխովին,
Զարմանալուր լոյս համբուն փառս առաւ Սրբաշին:

Ի Դեռի, 15 Օգոստոս 1873

Աշակերտ չորրորդ գատարանի
աղաղային հոգեւոր զարոյցին Հայոց Ղարաբաղու,
Համբարձում Մալմուսեանց:

թեմեր, զմեզ պարտաւորեալ որ անդամ մի տարածուած է:

«Բայց» միւսը Ստանուոյ, Ռուսիան զբաղեցնէ, և զբաղեցնող չկրնար ընկճել զնա: Ազատ կը թու- ղուի, ուրիշ, Եւրոպայի օրող իրենք որպէս ի միւ- թարտին ըստ կամայ իրենց, և իրենց կենցաղագիտ անձանց վերայ յեղուցանելով զիտհրդածութիւնս իւր- անց ի մասին այսպիսի անմիտ գրուցածոց՝ մտքորին և խարտին ըստ հաճոյց: Իսկ մեր քաղաքականութիւնն թուրքիոյ նկատմամբ, յայտնի է իբրեւ զոյս և զիւրի- մանային ամենուն համար՝ որք կուզեն ճանաչել զճար- արութիւն: Թուրքիոյ հետ ունեցած մեր բարեկամական գրաւի յարաբերութիւններն խիստ բարձր վիճակի մէջ կը գտնուին: և այս վիճակը հաստատուն պիտի մնայ միշտ ցորչափ որ Բարձրագոյն Վրան առաջին պաշտօնեան ականջ չկատարէր մեր հակառակորդաց թեւադրութեանցը: Մեր ամենին կարօտութիւնն չունիմք ոչ օտարին թշա- չափ երկրին և ոչ բան մի կուզեմք մեզ համար: Վասն պիտոյս եղբարց մերոց մեր ունեցած համակրութիւնը քորթովն անմիտ է: Իւրաքանչիւրոյն համար բարու- թիւն և արդարութիւն կը փախարկեն և ոչ ուր ուր մնա- ւը կուզենք: Այս ունիւթ թոյլ կուտայ որ մեր վերայ յարձակի, բայց և ոչ մէկուն վերայ յարձակիլ կը փա- փարինք: Աստուածային Նախախառնութեամբ սա- ժանուած է որ Ռուսիան զբաղէ լինի Թուրքիոյ, որով կրնան, ապագային մէջ, մնալ հասցնել նորա միայն որք կուզեն իրարու զէմ՝ զբաւեւ այս երկու սոսճանակից եր- կրենքը:

«Բիշ Ժամանակ է, յորմէ հետէ մեր նկատմանս եղար մարդասիրական ընդունելութեան, զոր մեր ինքնակա- լը մասոյց Բարձրագոյն Վրան արաւոր կարգի գե- սան վստ. Ռաշիտ փաշային, զոր ինքնին կարող եղայք ի մօտոյ գնահատելու զերբազանց յատկութիւններն և զհամակրական բնաւորութիւնն այս կենցաղագիտ ան- ձին՝ օրտարին գործոյ պաշտօնէին, կրտսմ, որ թող տը- աւ աստ պատուական յիշատակներ, և սիրելի է ինձ հաւատով թէ Օտոման ևս հաճելի տարաբարութիւն մի բրու Նորին Վսեմութեան վերայ:

«Արշալի և խօք ատարածեցին մեր հակառակորդները յընթաց իննամեայ բնակութեան իմոյ՝ Թուրքոստան, կարող եմ ևս ապահովել ձեզ թէ ամենին ծանր վիճ մի յունեցայ Բարձրագոյն Վրան հետ: Օտոմանեան կառա- վարութեան հետ ունեցած յարաբերութեանց մէջ միշտ և հանդուգ աշխատեցայ տկոտացնել զնախապաշա- բուսներն որք ներշնչեցան Թուրքիոյ կենցաղէ տանձանց ի թշնամեաց և ի խորամանկաց: Աստիճանաբար ամ- պերը փարատեցան և մեր այժմ բարեկամական խիստ մտերիմ յարաբերութեանց մէջ կը գտնուին ընդ կա- ռախարութեան օգոստոսիս Ստիքմանին:

«Արող եմ հաւատել ձեզ թէ՛ իւրաքանչիւր ուղ- ղաղատ Մահմետական կը հասկնայ այժմ թէ աւելի գործնական է խաղաղութեամբ և սիրով ապրիլ մեզ հետ քան թէ ցրտութեամբ մտրուիլ և տկամ իրենց փան ծանուցեալ նպատակաց փախարդներուն յարուցանել փոխադարձ անվստահութիւն և երկպառակութիւն ի մէջ այս երկու կառավարութեանց: Միայն Թուրքիոյ մահաշափ թշնամի մի, կամ մատնիչ և անխոհմ Մահ- մետական մի կրնայ ցանկալ որ վիճ և կռիւ ծագի ի մէջ Թուրքիոյ և Ռուսիոյ, յորմէ ամենին օգուտ մի չեն կրնար ունենալ մեր հաւատակիցք:

«Օտոման, որ Թուրքիոյ մօտ առեւտրական քաղաք մըն է, չկրնար չհասկնալ զմեծամեծ օգուտներն, որ կը ձգտեն այսպիսի բնական և փոխադարձաբար օգուտ- կար յարաբերութիւններէն ի մէջ երկու սոսճանակից տէրութեանց: Այս խաղաղասիրական ստաւարդին մէջ Օտոմանին ազդեցութիւնը կրնայ հիմնադրապէս օգտակար լինել: Հազիւ թէ 36 ժամաւ բացաւ զընա- նուելով ի թաղաւորանիստ մայրաքաղաքէն Թուրքիոյ, Օտոման բարոյական արտաւարութիւն ունի մեր հայ- բնեաց առջև, ցուցանել զայն բարձր տեսութեամբ՝ առ բնակիչս Անատոլիոյ, տալով նոյա զօրինակ քաղա- քական բարձր կառավարութեան, զգուշաւոր խնայա- ղովեան և անաշտ ուստիականութեան: Իւր մէջ հա- տատուած համալսարանին, կը թարգմտուի և կը փոխա- ու աշխարհական դպրատանց միջոցաւ, թող լուսաւորէ զօրոյնը և քարէն զանմեքը յաջողաւոր գիտութիւն: Օտոմանի դատարանները թող ամենուն ուղղութեամբ և անաշտապէս հաստատուններ զարդարութիւնն: Մեր հաւատակիցներն ամեն կողմէն թող գան աստ առ ի հարստանալ ոչ միայն նիւթապէս, այլև իւրաքանչիւր պէս և բարոյապէս, և որպէս ի ստիճան միանդամայն իրարու հետ բարեկամաբար և խաղաղութեամբ ապրիլ ի միասին, բաւ ճանաչելով թէ վիճելը չեն որ կօչնեն

օրթոթօս Եկեղեցոյն՝ և ոչ կրից բորբոքումն, այլ ա- նոր զարգացման համար ի գործ գրուած հանդարտ և յարստե ջանքն: որով միայն կրնան բարեբեւ իրենց ստղանն: Թող Օտոման ևս առաւել սեղմէ զկապերն փոխադարձ բարձր յարաբերութեանց, որք հաստա- տալ են ի մէջ Ռուսիոյ և Թուրքիոյ և թող աշխատի ի գործ գնել զառաքելութիւն իւր՝ զյանձնեալ իրեն յաշ- խարհադրական գրութեան իւրմէ, գործակից լինելով աս կերպիւ բարձրութեանն Ռուսիոյ: Եկեղեցի՝ և երջանկա- ցի՝ Օտոման, կեցցեն և երջանկապէս բնակիչք նորա:

ԱԶԳԱՅԻՆ

Սուրբ Լեւոնի մասին Աբաբա ամառը յոյն Սեպ- տեմբերի տեարակին մէջ հետեւեալ նուէրներն ու նպատակներն կը տեսնեմք, որք եղած են մայր Ս. Աթոռոյն նորակառուց ճեմարանին:

ԲԻՐԵՂԵԱՆ ԶԱՆ

Օտոմանցի մեծապատիւ պարոնայք Յովհաննէս Պապատաղլը, Կրիկոր Արթուրեանց, Յովհաննէս Երեմիանց և Յարութիւն Փոփեանի ի զարգ. և ի պէտս հանդիսարանի նորակառուց ճեմարանի մայր Աթոռոյն մի բերեղեաց գեղեցիկաձե ջահ՝ նուիրեցին, որ գնուած է 333 ռուբլեօք:

Կրիկոր թմբ զրուտեալ յիշեալ պարոնայից այսպիսի ջերմեանով զգացմունքը, և հրապա- րակաւ շնորհակալութիւն փոխանակել նոյա:

ՈՐԴԵՂԻՐՔ

Վսեմա. Յովհաննէս իշխան Մանուկ պէյ, Բա- րեղործական ընկերութիւնն նորնախնայեալ, մեծա. Կարոպետ Անուշեանց, և մեծա. Կարա- պետ Կողպեալեանց ի հաշիւ Գողոյեանցի բա- րեհաճել են մէն մի (բոլորն 4) որդեգրաց տա- րեկան ծախքը նուիրել նորակառուց ճեմարանի: Հրապարակաւ խորին շնորհակալութիւն կը- մատուցանեմք յիշեալ բարեպաշտ անձանց և ընկերութեան, որք այսպիսի բարեպաշտակ նուիրատուութեամբ կը նպաստեն ճեմարանի, և այլոց նախանձելի օրինակ կը հանդիսանան:

ՆՈՒԷՐՔ Ի ՆՊԱՏՏ ԾՆՄԱՐԱՆԻ

Ուրախ եմք մեծապէս զի ի բաղում տեղիս և ի կողմնա մեր սիրելի ազգայնոց մէջ հետ զհետէ արժանաւոր համակրութիւն կը գրաւէ մայր Աթոռոյն նորակառուց ճեմարան:

Այս համակրութիւն արդեամբք արտայայտ- ուելով՝ անշուշտ եմք որ ճեմարանի ապագայն բարեկալով՝ արդիւնաւորութեմ թէ վեհ. Հայ- րապետի անխնայ ջանք և բարի նպատակ և թէ համայն ազգիս իր ձեռք և անխնայութիւններ պի- տի պատկոխին ի պայծառութիւն և ի պանծալի փառաւորութիւն Եկեղեցւոյ Հայաստանեայց:

Արդարեւ այսպիսի ծանրակշիւ արժանիք ու- նեցող համակրութիւն որքան անհրաժեշտ և կարեւոր է նորակառուց ճեմարանի նպատակին յաջողութեան և արդիւնաւորութեան համար, նա մանաւանդ նորա յարստե ստղանութեան լծորդ և առաջին պիտոյից մին լինելով Գրիգոր- Կան Ման, որոյ համար Թե՛ Կարօթ-Լի-ն կը զգայ ճեմարանն: ո՛վ պիտի մատակարարէ և առատա- ձեւն լցուցանէ զայն, եթէ ոչ ժողովուրդն, և այս համակրութեամբն միայն կ'իբրագործուի: Ուստի ասացինք, որ ներկայ բարեգուշակ հա- մակրութիւնն ոչ սակաւ յաջողութիւն և միւսի- թարութիւն կընծայէ ճեմարանի ապագային:

ՆՈՐ ԱՆԳԱՄՔ ՍԻՆՈՂԻ

Գերա. Մկրտիչ և Երեմիա Եպիսկոպոսունք և արժա. Ներսէս Խիւսափէրտեան և Գրիգոր ակեր Մոտիլէոսեան վարդապետք՝ կաղզեցան ի պաշ- տօն անդամութեան Սինոդի:

ՓԱՐՈՍ

Այս պատկերազարդ տետրակն, որ ժամանակ առ ժամանակ ի լոյս կընծայուի ի Մոսկուա խմբագրութեամբ պարոն Զարմայր Մանրեանց գիտնական երկրասարդին և որոյ երկրորդ տետրակն ընկալաք յանցելով չարախոս, բա- նասիրական գիտնական վրայօք պատուական և

աղղօգուտ յօդուածներ կը հրատարակէ:

Այս երկրորդ տետրակն բովանդակութեան գլխաւոր յօդուածները հետեւեալներն են:

Հայոց կաթողիկոսացի թղթակցութիւնը Հոռո- մայ պապերի հետ և թուղթ Ազգ. քոստիքի Ա. կաթողիկոսին Հայոց առ Գլխ. մէնք. ոս Ժ. Պապին:

Ազգ. տղին բարեբաշք վերջին գարու: Ս. Մկր- ղայեան Մանուկ պէյ և Հնչեղեղ Հայոց եկեղե- ցին: Բ. Գառապեանց և նորա աշխատանոցն ի Մոսկուա:

Նապր.— Կատին Շահ Պարոն, պատկերաւ:

Խիւլայի նուաճումը, պատկերաւ և աշխա- ճացոյցով:

Քէփէր գերմանացի երեւելի աստեղագիտն, պատկերաւ:

Իշխան Մատթեոս և մատենադարան Գ. Յ. Կաղարեանցի:

Յովհաննէս Այվազովսկոյ նոր պատկերն:

Մահ Մանրայ մաղխարտի Մանրեանց, երկու պատկերօք:

Կ. Պարոն աղղային գործքերը միշտ ցաւալի վիճակի մէջ կը գտնուին և աղղային լրագրաց իրարու հետ եղած բանակաւորութիւնքն կը շա- րունակին ի զղուանս և ի յուսահատութիւն աղղապարաց: Իրայ այս տխուր վիճակը, աղղ- այն հոգեւոր իշխանութեան այս անխնայութե- թիւնը հարկաւ իւր մնասակար աղղեցութիւնն ունի դաւաճաց մէջ: որոց վերայ կեդրոնական վարչութիւնն կամ աղղային երեսփոխանական ընդհանուր ժողով կոչուածը՝ կը խրէ և բռնու- թիւն կը բռնեցնէ անոնց վերայ՝ ազատութեան և Սահմանադրութեան պատգուական ներքեւ: Յիշեալ ընդհանուր ժողովը 3—4 միլիոն Հայ ժողովուրդ կը ներկայացնէ ըստ իր կան: . . .:

«Բայց մեք աղէկ գիտենք, կըսէ Մահ, որ ընդհանուր ժողովը ներկայ անդամաց ամբող- ջութեան քուէն հազիւ 1500—2000 թիւ կը- կազմէ: Արդ այս թիւն ինչպէս 3—4 միլիոն ժողովուրդեան մը կամքը փոխանորդաբար կրնայ ներկայացնել և այս թիւով կազմուած ընդհա- նուր ժողով մը՝ ինչպէս կրնայ օրինաւոր հա- մարուիլ:

«Այդ անձինքը՝ (այսինքն Գաղաքական Ժո- ղովոյն քանի մը անդամք) կը շարունակէ Մահ, Մշակները Սահմանադրութեան դէմ կը հանեն, ի- բրեւաւ ալ ծեծ կուտեն և խրիմեանի վրայ կը- ձգեն: Ժողովուրդեան ինքնասիրութիւնը կը վի- րաւորեն, կը զրոյգարեն, կանպատուեն, և երբ իրենց դէմ գրգռեալ կը տեսնեն, պատասխա- նատուութիւնը խրիմեանի վրայ կը ձգեն: «Պատ- ժէ, կըսեն, և ընդհանուր ժողովոյ գումարման երաշխաւորութիւն ըրէ կըսեն եայն»:

Այս քանի մը առեւը բաւական են, կար- ձեմք, մեր ընթերցողաց հակադէմութեամբ համար թէ Կ. Պարոն աղղային գործքերը ինչ յուսա- հատ և տխուր կացութեան մէջ կը գտնուին:

Ամենապատիւ Խրիմեան Ս. Պատրիարքը, են- թաբերելով թէ՛ կերպիւ իւր, ինքն է պատճառն այս խռովութեանց, հարկ համարեցաւ իւր հը- բաժնեւոր տալ ընդհանուր ժողովոյն, և իբրեւ Յովհաննէս զահ լինել, որպէսզի աղղային խռովու- թիւնը դադարի, եթէ կարելի է:

Ահաւորիկ Նորին Սրբապետութեան առ Բարձ- րագոյն Գլխ. յուսահատ տաճիկէն հրաժեշ- տին թարգմանութիւնը, զոր Մահ ևս առինք:

Առ վսեմա. Նախարարն արտաքին գործոց:

Օգոստոս. Կոստէր հովանաւորութեան ներքեւ չորս տարիէ հետէ աղղիս պատրիարքութեան պաշտօնը կը վարեմ անարժանաբար: Փոփաւելի է ինձ այս միջոցաւ խնդրանք ծառայել ճշդու- թեան և աղղիս: սակայն ժամանակէ մը ի վեր նուաստութեան անձին եկած տկարութեան պատճառաւ սոյն պաշտօնն ըստ արժանայն վա- րելու անկարող դառնաւ եմ: Հետեւաբար կը- խնդրեմ որ իմ օրերս վեհապառ իշխան կենաց աղօթող ըլլալով անցունելու համար շնորհ ընէք արձակել զիս պատրիարքութեան պաշտօնէն, և Ձեր վսեմութեան բարձր համակրութիւնն ու խնամքը՝ ինչպէս յառաջ նոյնպէս և յայսմ հետէ աղղիս և նուաստութեան վրայ շարու- նակել:

